

Eŭropa Bulteno

Aprilo 2009, № 4 (81)

Karaj legantoj,

Jen prokimiĝis nia nova kongreso, ĉi foje ĝi estos en Herzberg am Harz-Esperanto urbo. Atendas vin multaj viaj amikoj kaj LKK jam mendis belan veteron por ĉiuj partoprenantoj. Bonan vojaĝon kaj agrablan legadon!

Vesna Obradović

LA KOMUNA KONGRESO 28.05.2009 - 03.06.2009

La tempo ege galopas. Intertempe jam ĉirkaŭ 250 homoj aliĝis, krome ĉirkaŭ 100 aliaj personoj (artistoj, kantistoj, gejunuloj, helpantoj), do pli ol 350 personoj.

Estos sekve grandega komuna kongreso.

Ni ofertas pli ol 110 programerojn (prelegoj, muziko, dancado, kursoj, diskoteko, urba festparado, ktp.). Du ekspozicioj (en la kastelo kaj en la urba biblioteko) apartenas al la granda programo. Herzberg am Harz - la Esperanto-urbo kaj la Germana Esperanto-Centro komune (kiel kunlabiorpartnero) organizas eksterordinaran eventon.

Je la unua fojo en la historio de Esperanto oficiala komunumo (Herzberg am Harz - la Esperanto-urbo) troviĝas en la konstanta komuna "Esperanto-boato".

La kongreso estos bona okazo por danki al la kuraĝaj surlokaj politikistoj pro tiu ĉi eksterordinara paŝo antaŭen! Krome la urba administracio petas la liston de la partoprenantoj, i.a. pro specialaj donacetoj kaj pro la praktika organizado.

Kunportu ŝtoneton

Franca entreprenisto kaj esperantisto Michel Basso volas donaci al Herzberg am Harz - la Esperanto-urbo - grandan monumenton "Espero" kun terĝlobo (el betono).

Li kaj ni petas vin bv. sendi al ni ŝtoneton (grandeco inter olivsemo kaj kokina ovo) kun priskribo pri la deveno, loko, speco de la ŝtoneto. Unika esperanta mondsolidareco pruvu ke Esperanto vivas. La konstruisto bezonas ŝtonetojn el la tuta mondo por konstrui belan betonkruston el Esperanto-solidarecsŝtonoj el la tuta mondo.

Se vi partoprenos GEK resp. EEK de la 28a de majo ĝis la 3a de junio 2009 en Herzberg am Harz, vi povos kunporti la ŝtonetojn kaj vi povos persone transdoni ilin al samideano Michel Basso.

Zsofia Korody (membro de LKK)

JARKUNVENO DE ESPERANTO-ASOCIO DE ESTONIO

La 28-an de marto 2009 okazis en Tallinna Instruista Domo 36-Jarkunveno de EAE de la fondo en 1923. Partoprenis 20 esperantistoj el diversaj lokoj de Estonio. Bedaŭrinde mankis reprezentantoj el Tartu pro "okupiteco ofice kaj familie". Nian renkontiĝon partoprenis altestimataj gastoj: prezidantino de Latva Esperanto Asocio Margarita Zelve kaj prezidanto de Finna Esperanto Asocio Tuomo Grundström. Estraranoj kaj lokaj aktivuloj raportis pri siaj pasintjaraj aktivecoj. Oni konstatis, ke stagnadon en la estona movado kaŭzas diversaj kialoj. En la komercigita mondo idealoj estas kvazaŭ troaj, sed evoluo estas

tajdosimila kaj ni devus malgraŭ pesimisma fono vidi ion esperigan. Kaŭzoj de kriza situacio ne kaŝiĝas en la internacia lingvo, sed ekster ĝi.

Nia klerigsistemo kaj kulturo estas orientigita al okcidento kaj mankas publika subteno al Esperanto.

Nia tasko estas montri, ke Esperanto vivas, evoluas kaj funkcias bone. Ofte bezonatas defendi la lingvon kaj pro tio ni ne nur devas regi la lingvon, sed ankaŭ koni ĝian idean fundamenton, devenon, historion, hejmlandan kaj tutmondan, aktualan situacion en la nuna mondo. Bezonatas

altigi la prestiĝon de la lingvo. Laŭ la tagordo okazis ankaŭ elektoj de nova estraro. Pro manko de freŝaj junaj ambiciaj kandidatoj ĝenerala kunveno unuanime decidis daŭrigi rajtigilon de la estraro por unu plia jaro. Dank al organizado de Ahto Kaljusaar aperas niaj Informoj de EAE kaj aperis en have kaj tipografie bonega esperantlingva libro pri Estonio. Oni laŭdis iniciatojn de Peeter Aitaj, almenaŭ el informiga vidpunkto ili estas tre

utilaj. Madis Linnamägi ne povis veni, sed sendis raporton pri sia diversflanka laboro por esperanto kun konkretaj proponoj kiel plibonigi estontan agadon. Estu dankitaj ĉiuj kiuj kontribuis al nia komuna afero. Nin atendas novaj defioj.

Tõnu Hirsik

JARKUNVENO DE DANA ESPERANTO-ASOCIO EN KOPENHAGO

La 24-an kaj la 25-an de aprilo okazis en Kopenhago Jara kunveno de la Dana Esperanto Asocio. Sabaton posttagmeze okazis enkonduka programo en kiu mi havis du prelegojn (pri "Meritoj de Zamenhof por vivanteco de Esperanto" kaj "Al EU mankas lingvo de identeco") kaj d-ro Aleksander Melnikov unu prelegon pri Esperanto-kulturo. Ĉeestis kvindekda personoj el Danlando kaj Svedio. Vespere okazis koncerto de junaj danaj kanzonistoj. Dimanĉon okazis la jarkunveno en kiu oni traktis la laborplanon kaj la raportojn.

Mi estis agrable surprizita pri vigla junulara agado en Danio. Partoprenis sabaton grupo da gejunuloj (deko da ili), ŝajne multe engaĝitaj en muzika agado sed ĉiuj tre bone regis Esperanton. Mi do ne timas pri la estonto de tiu movado. Mi multe diskutis kaj babilis kun la prezidantino de Dana E-Asocio sinjorino Ileana Schroeder, kiu malgraŭ ŝia sufiĉe alta aĝo estas ege aktiva kaj kun multaj interesaj ideoj kaj iniciatoj.

DEA uzas por sia agado tre belajn ejojn de Kulturdomo en Kopenhago. Ili havas por la konstanta uzo du oficejojn kaj unu klasĉambrojn kaj povas laŭbezone uzi ankaŭ plurajn pli

grandajn ejojn por kunvenoj kaj kulturprogramoj. La urba agentejo por promocio de Kopenhago kontaktis DEA kaj proponis inviti UK-on al tiu urbo por la jaro 2014.

Zlatko Tišljariĉ

GRAVE DISTINGI KOMUNIKAN ROLON DE LINGVO DISDE ĜIA IDENTECA ROLO

Zlatko Tišljär

Mi partoprenis en neesperantista internacia aranĝo »Senioroj akivantaj« organizita de greka organizo ECOSE, en kiu ĉeestis 6 grupoj el 6 landoj. La renkontiĝo okazis en hispana urbeto Los Palacios y Vilafranka fine de marto 2009. Ĉeestis sesdeko da pli ol 55-jaraj eŭropaj civitanoj el Grekio, Bulgario, Rumanio, Latvio, Francio kaj Slovenio. Granda plimulto de la partoprenintoj ne sciis la anglan, sed ĉiu grupo havis tradukiston kiu bone regis la anglan. Dum la angla servis kiel perilo de informoj, do maniero ion komuniki, ĝia uzo por mi ne estis problema. Eĉ mi klopodis uzi tiun limigitan sciokvanton, kiun mi

posedas, kun simpatio. Neniu el ni estis anglo aŭ irlandano kaj la angla – kia ajn – estis neŭtrala rimedo por nia komunikado.

Sed la antaŭlastan tagon ni havis renkontiĝon kun loka junularo (inter kiuj ankaŭ neniu bone parolis la anglan) kaj la ĉeforganizantino volis iom krei komunan atmosferon ĉar ja kunligi junajn kaj maljunajn estas malfacile efektivebla tasko. Tiusence ŝi preparis kanton por komuna kantado kun tuteŭropa enhavo, kontraŭrasisma kaj kontraŭdiskriminacia. Kanti tekston kun enhavo rilata al eŭropaj valoroj kune en grupo de junaj kaj maljunaj el 7 landoj – ne estas konversacio kaj komunikado. Ĉiuj tradukistoj tradukis al siaj grupanoj la enhavon. Kanti ion himnokarakteran kio klopodas elvoki emociojn kaj krei atmosferon de kuneco – tio rilatas al klopodo elvoki komunan identecon.

Kaj kompreneble la organizantino preparis la anglalingvan tekston, pretzente la kanton per komputila projekciado surmure. En tiu momento mi sentis fortan koleron. Uzi en tiu situacio la anglan por mie estis terura – rompi la belan atmosferon kiu ja kreiĝis inter la homoj per komuna aktivado – per uzo de ne-neŭtrala angla lingvo estis por mi ŝoko. Por mi estus nur du solvoj por organizantoj kiuj ne estas esperantistoj: aŭ uzi la latinan aŭ la lingvon de la hejmluloj – en tiu kazo la hispanan.

En tiu aranĝo mi do forte eksentis en praktiko, tion kion mi jam multfoje klopodis klarigi. Ĉiu lingvo plenumas komunikan (racian) kaj identecan (emocian) funkcion por grupo en kiu ĝi ekestis kaj kreskis. Homoj kiuj ne apartenas al tiu grupo kaj lernis la lingvon uzas ĝin en diversaj situacioj kiel komunikilon kaj ne sentas emociion per ĝia uzo al la koncerna popolo. Tamen, se oni iom pli da tempo restadas en la koncerna lando kaj legas literaturon en tiu lingvo, oni akiras pli aŭ malpli da identeco, ŝato, emocio por tiu popolo, oni eksentas ke oni ankaŭ ekapartenas al tiu grupo.

Se vi lernis la anglan, sed ne vivis en Usono aŭ alia anglalingva lando kaj vi ne tre multe legis la uson-anglan literaturon, vi ne identiĝos kun tiuj popoloj, sed se vi loĝis kelkajn monatojn aŭ jarojn en Usono, Britio, Irlando, Aŭstralio... vi certe akiras kvanton da amikoj tie, vi ekŝatos certajn aspektojn de tiea vivo, partojn de tieaj valoroj (ideologio) kaj vi parte fariĝos Anglo,

Usonano, Aŭstraliano... Tiam vi ne nur batalos por la angla lingvo sed ankaŭ por la usonaj aŭ anglaj politikaj kaj ideologiaj vidpunktoj.

Se iu lernis iom da Esperanto sed ne amikis kun esperantistoj kaj ne legis poemojn de Zamenhof kaj ne diskutis pri la interna ideo, ne kantis himnon en UK, ne vidis E-flagon, li paroletos Esperanton kaj ĝi servos al li nur kiel komunikilo. Li neniel identiĝos kun la E-movado kaj ne sentos iun apartenon al grupo kiu kunkreskigas la E-kulturon. Tiuj kiuj lernis sufiĉe por ekbabili en babilejoj, por iri al renkontiĝoj kaj aŭdi la himnon, diskuti pri graveco de Esperanto, pri ĝia literaturo ktp, fariĝos homoj kiuj emocie ekriktas al tiu ĉi lingvo kaj sentos sian identecon kun la esperantistoj.

Ĉar oni ne facile distingas inter tiuj du funkcioj de lingvo, oni ne facile povas klarigi al neesperantistoj kiuj parolas la anglan, ke ili ne uzas ĝin nur kiel komunikilo, sed ke oni ĉiam pli enamiĝas al ĝi kaj valoroj de popolo en kiu ili kunvivis lernante la lingvon. Tiel oni kunfariĝas partaj Usonanoj aŭ Angloj kaj plenumas la laboron de Usonanoj: adorante la lingvon kaj ties popolon kaj ties »majestano« rolon en la historio, oni batalas por ĝia disvastigado. Nuntempe jam pli da homoj kiuj ne estas ties denaskuloj parolas la anglan ol estas kvanto da denaskuloj (denaskuloj ĉirkaŭ 400 milionoj kaj nedenkuloj preskaŭ duoble pli). Tiu grandega amaso da adorantoj faras multe pli ol Usonanoj kaj Angloj mem por disvastigi kaj la anglan lingvon kaj la ideologion de Usono. Inverse pri Esperanto. Pro manko da mono kaj eblecoj informadi ne multajn lernantojn ni atingas ke malmultaj el ili akiras la nivelon de identeco. Laŭ mia sperto estas ne pli ol 5% de homoj kiuj komencis lerni E-on kiuj atingis la stadion de aparteno kaj identeco kun la E-movado. Tio sufiĉas por ke nia movado daŭre ekzistu, sed ne sufiĉas por ke ĝi disvastiĝadu.

Zlatko Tišljarić

INAŬGURO DE PLACO EN MODENO, ITALUJO, KUN HIMNO AL EŬROPO EN ESPERANTO

La 21an de marto okazis Inaŭguro de placo "Alessandrini" en Modena. Nia mezlernejo Cavour el Modena prezentis publikan koncerton kun himno al Eŭropo kaj aliaj kanzonoj en Esperanto ("Kia mirinda mondo" kaj "Esperoj je paco"...!): Klaku sube por spekti la filmon pri koncerto de gelernantoj de mezlernejo "Cavour" kiuj kantas en Esperanto, kaj en lingvo de la signoj. Ĉeestis ankaŭ la urbestro de Modena.

<http://video.google.it/videosearch?q=vinegarfilm&hl=it&emb=1&aq=f>

[#">http://video.google.it/videosearch?q=vinegarfilm&hl=it&emb=1&aq=f">#](http://video.google.it/videosearch?q=vinegarfilm&hl=it&emb=1&aq=f)

Rigardu dekstre:

[piazza Alessandrini 21 marzo 2009 inaugurazione](#)

La teamo de eŭropa projekto "Interkultura kaj multlingva dialogo" el Modena kaj Parmo, **Ermanno Tarracchini, Valeria Bocchini, Luisa Oberrauch, Vittorio Madella**

VERDA AGADO

Manfred Westermayer

Ankaŭ la germana Verda Partio respektas Esperanton en sia aktuala Eŭropo-Programo, danke al la verduloj en Asocio de Verduloj Esperantistaj (AVE). Kaj ankaŭ la francaj AVE-anoj klopodas simile.

AVE sukcesis amendi la Eŭropo-Programon de la germana Verda Partio.

Jen la traduko de la fina versio de la ĉapitro pri kulturo:

"... Kultura multeco estas vivanta kaj oni ne rajtas redukti ĝin al la protekto de merkataj nomoj kiel Kamemberto, Fetao, Hallumio.

La bazo kaj esprimo de la kultura multeco estas la lingvoj de Eŭropo, ne sole la lingvoj de la plimulto-socioj, sed ankaŭ de la minoritatoj kaj krome Esperanto kiel internacia lingvo de la interpopola komunikado. Plurlingveco estas forte subtenenda. ..."

Kaj jen la originala teksto:

Kulturelle Vielfalt ist lebendig und darf nicht auf reine Folklore oder den Namensschutz von Camembert, Feta und Halloumi reduziert werden.

Basis und Ausdruck der kulturellen Vielfalt sind die Sprachen Europas nicht nur Sprachen der Mehrheitsgesellschaften, sondern auch der Minderheiten sowie Esperanto als internationale Sprache der Völkerverständigung. Mehrsprachigkeit ist stark zu fördern.

Manfred Westermayer,
Asocio de Verduloj Esperantistaj (AVE)
<http://www.verduloj.org>

Oficiala organo de Eŭropa Esperanto-Unio.

Finredaktita: la 15-an de majo 2009.

Redaktorino: Vesna Obradović.

En la numero kunlaboris: Zlatko Tišljarić, Tõnu Hirsik, Ermanno Tarracchini, Valeria Bocchini, Luisa Oberrauch, Vittorio Madella, Manfred Westermayer, Zsofia Korody kaj Vesna Obradović

Kontakto: vesna.obradovic@gmail.com

Retpaĝo: <http://www.lingvo.org>, www.eŭropo.eŭ

Kun-financata de Eŭropa Unio kadre de la programo "Eŭropo por Civitanoj"2007 – 2013.